

ρας πρέσβεις, εἰς οὓς ὁ Φωτιος ἐνεχείρισε τὴν ἐνθρονιστικὴν αὐτὸν ἐπιστολὴν, ώς εἴθισται καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἔτι τοῦ πέμπειν τὰ εἰρηνικά καὶ λεγομένας ἐπιστολὰς πρὸς τὰς Αὔτοκεφάλους Ἐκκλησίας, ἐν ᾧ περιείχετο τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, καὶ μηδὲ τῶν γενομένων ἐσχάτως ἀπεικόνισις.

Τὸν Παπικὸν θρόνον κατεῖχε τότε ὁ αὐστηρῶν μὲν ἡθῶν καὶ σταθερότητος ἀκραδέντου, ἀγγίνους δὲ καὶ μέγαλεπήσιος Νικόλαος ὁ Α'. ὅστις εἶχεν, ώς λέγει μετὰ παρρησίας ὁ Γάλλος Ἀβέας Ἰαγῆρος: «l'idée la plus complète de la Papauté.» Ο Νικόλαος λοιπὸν λαβὼν τὰς ἐπιστολὰς ταύτας ἐνδίδει μὲν ὅποι στείλῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Σύνοδον ἐν ὄνδρυσι αὐτοῦ, ἀπαντῷ δὲ καὶ τὸν Πατριάρχην ἀποδέχεται μὲν τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως ἐπαινεῖ δ' αὐτὸν διὰ τὴν σοφίαν του, ἀλλὰ κατακρίνει αὐτὸν ὡς ἀπὸ λαϊκοῦ εἰς Πατριάρχην χειροτονηθέντα. Πρὸς δὲ τὸν Αὐτοκράτορα γράφων ἀρνεῖται τὴν ἀναγγέλωσιν τοῦ Πατριάρχου μέγιστον πληροφορθῆ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τὰς ἐν Κωνσταντινούπολι λειπεῖσθαι. «Π τοῦ λαοῦ πληθύς (ἔγραψε) ἐκ τοῦ τοῦ λαϊκῶν σχήματος τὸν ταύτης προστασόμενον ἐξελέξατο καὶ τοῦτο ἀνευ τῆς συναινέσεως τῆς τῶν Πρωμαίων Καθολικῆς. Τούτων οὕτως ἔχοντων εἰς τὴν τοῦ Φωτίου χειροτονίαν οὐδὲ δυνάμεθα συναινέσαι μέχρις ἂν διὰ τῶν ἡμετέρων ἀποκριθεῖσιν, οὓς πρὸς ὑμᾶς ἀποστέλλομεν, ἀπαντά τὰ ἐν Κωνσταντινούπολι πραγγέντα καὶ πραττόμενα περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων μαθημεν, δ' ἐπιεικέστατε Αὔγουστε, ὅπως ὁ Ἰγνάτιος ἔηται ἐνώπιον τῶν ἡμετέρων Αποκριταρίων καὶ παντὸς τοῦ Συνεδρίου οὐκὶ ζητηθῇ τὰ κατ' αὐτὸν, καὶ οὕτω τῇ ἡμετέρᾳ προσῆλθεί τοι δικαιονθανθῆ ὡς τι ἀν περὶ αὐτοῦ πραγγένης μέλλῃ.»

Οὕτω λοιπὸν τῆς εὐκαιρίας ἐπιληφθεὶς ὁ τῆς Πρώμης Ηοντίζης ζητεῖ ὅπως δώσῃ τὴν Παναγίαν αὐτοῦ δεξιῶν εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ητις οὐδέποτε ἀνεγγέλωσεν ἐπὶ τῆς γῆς κεραυνὸν οὐδὲ διετέλεσε ποτε ὑποτελῆς τῇ Πρώμῃ.

Τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ πέμπει ὁ Νικόλαος διὰ τῶν Ἐπισκόπων Ηόρτου Τροδοχλέου καὶ Ἀγγανίας Ζαχαρίου, οἵς ἐδόθη καὶ ἐντολὴ τοῦ ἀντιπροσωπεύσας τὴν αὐτοῦ Αγιάστητα ἐν τῇ Σύνοδῳ